

בס"ד טו' אדר ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 17:17
 צאת השבת - 18:09
 רבנו תם - 18:48
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1048
 @ השבת לא אומרים "צדקתך"
 @ ביום ראשון "שושן פורים", אין אומרים תחנון.
 @ בירושלים בלבד מקיימים מצוות משלוח מנות וסעודת פורים.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מפטיירין: "אתה בן אדם"
 (יחזקאל מג')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת תצוה פורים משולש

מעייני הפרשה:

- ← הוראות על הכנת השמן למאור.
- ← תפירת בגדי הקודש לאהרון ולבניו.
- ← מעשה האפוד, אבני הזכרון על כתפי אהרון.
- ← מעשה החושן ואבניו עם האורים ותומים בתוכו.
- ← מעשה המעיל.
- ← מעשה הציץ והמצנפת, הכתנת והאבנט.
- ← בגדי בני אהרון והמכסיים, והקדשת אהרון לימי המילואים.
- ← הוראות על קורבן התמיד.
- ← מעשה עשיית מזבח הקטורת, ותפקידו.
- ← "ואתה תצוה את בני ישראל" (כו - כ)
- ← "תצוה" זה מלשון התחברות (צוותא יחד) - שתתחבר עם בני ישראל, כמו: "מלאכיו יצוה לך"... בכל אדם מישראל שבכל הדורות יש ניצוץ ממשרה רבנו. (אור החיים)
- ← "כתית למאור" (כז, כ)

ייחודי של פורים
 זהו החג היחיד בלוח השנה העברי שפוצל לשני ימים (ולעיתים אף לשלושה-בפורים משולש) המשתנים ממקום למקום. בערים שהיו מוקפות חומה מימי יהושע, חוגגים את החג יום אחד אחרי יישובים וערים שלא היו מוקפים חומה בזמן יהושע בן-נון. שאר חגי ישראל נחגגים בכל המקומות באותו זמן (אם כי בחוץ לארץ מוסיפים יום טוב שני של גלויות).

זהו החג היחיד ביהדות שמדגיש ומעודד שתיית יין, כמאמר חז"ל: "חייב אדם לבסומי עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". (תלמוד בבלי, מגילה ז').
 בחג הפורים תיקנו סעודה ומעשי רעות כהודאה על הנס, שלא כמו בחג הפסח וחג החנוכה שבהם תיקנו אמירת הלל להודות על הניסים. על פי הרב מרדכי יפה סיבת הדבר היא כי בפסח וחנוכה הייתה הצלה רוחנית להבדיל מחג הפורים שבו הייתה הצלה גשמית. מדרש מפורסם גורס כי "כל המועדות בטלים לעתיד לבוא, חוץ מפורים שאינו בטל, שנאמר: 'וזכרם לא יסוף מזרעם'. מסבירים כי בפורים מתגלה שגם על ידי אכילה ושכרות ניתן להגיע לקדושה.

"וגם הרבוה זכור לטוב..."
 מובא בישערי יששכר: בפורים יש מדרגה שיכול כל איש ואיש להתקרב אל הקדושה ואפילו מי שהוא בבחינת הנקרא "רשע", שבפורים כולם זכורים לטוב...
"הקורא את המגילה למפרע - לא יצא!"
 מבאר הבעל שם טוב בדרך צחות: מי שסובר שהנס היה אז ולא עתה הרי שלא יצא ידי חובה...

פִּנְחַת הַנְּיָבִים וְהַפְתָּגִּים
דוֹרֵשׁ טוֹב לְעֲמוֹ וְדוֹבֵר שְׁלוֹם לְכָל זָרְעוֹ =
 מְשַׁתְּדֵל לְעֲשׂוֹת טוֹב לְעַמּוֹ וּמִתְקַן תְּקֻנוֹת הַמְּבִיאֵי אוֹת אֲשֶׁר וְשְׁלוֹם.
דוגמה: הרב הראשי, עושה טוב לעמו ומתקן תקנות שתבאנה אשר ושלום, לכן נאמר "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל - זרעו".
מקור: דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל - זרעו. (ניבונון)

למאור - ולא למנחות. על אדם לכתת עצמו, ליגע ולעמול לצורך המאור = התורה. אך למנחות - לצורך אכילתו, פרנסתו ושאר צרכי העולם הזה המושפעים מהמנחות - לזה אין צורך שיכתת עצמו. (החתם סופר)
"עֲצֵי שִׁיטִּים תִּלְשֶׂיהָ אוֹתוֹ" (ל, א)
 היה משה תמה, הכיצד לא יישרף המזבח העשוי עץ? הקב"ה השיב לו, שכך היא דרכו - אש אוכלת אש - כמו שהיה בסנה, שאיננו אֶפֶל (תנחומא). הכיצד תמה משה, והלא הוא עצמו כבר ראה בסנה שאש של מעלה אינה מכלה?
"וַיִּקְהוּ אֵלָיךְ שִׁמּוֹן זֵית זָךְ כְּתִית לְמֵאוֹר" (כו - כ)
"כתית" - כאשר מטיפים לו לאדם מוסר ומבקשים לכתת ולשבור את ליבו, יש להתכוון "למאור" - להאיר לפניו ולהורות את הדרך הישרה - "ולא למנחות" - אבל לא להנחיתו ולהשפילו. (ה"ק ר' יחיאל ז"ל מאלכסנדר)
"וְעֲשִׂית הַשֵּׁן מִשְׁפַּט מִלְּשַׁה הַשֵּׁב"
 הרב יעקב צבי מקלנבורג אמר על הפסוק, שאותיות חשן ערוכות באופן הפוך מאותיות נחש. הפועל נחש משמעו לגלות דברים סתומים ונעלמים בעזרת כוחות זרים ופסולים. לעומת זאת שימש החושן לביורר ולגילוי הנעלם באמצעות כוח הקדושה וההארה של האורים ותומים.
"את הנרות בין הערביים"
"את הנרות בין הערביים" בראשי תיבות "אהבה" - כי גם בשעת בין הערביים, הדלקת הנרות תעורר את החסד האלוקי. (רבי ישראל מאלכסנדר)

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות פסח

היות ואנו עומדים סמוך ונראה לחג הפסח, ודיני הפסח מרובים מאד, על כן אנו שונים את כל עיקרי דיני החג.

בגמרא במסכת פסחים (דף ו:): אמרו: "שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלושים יום". ובפשיטות נראה, כי כוונת הדברים היא, שלושים יום קודם לחג הפסח, יש להפסיק מכל הלימודים, ולהתחיל בלימוד הלכות הפסח. יש לציין, שאף שאין חיוב ללמד ברבים הלכות פסח שלושים יום, מכל מקום כל אחד ואחד מחויב ללמוד הלכות הפסח היטב, שלא יבא חליה לדי מכשול בימים אלו שהלכותיהם רבות מאד.

א. הקונים מצרכי מזון לפסח יזהרו מאד להניחם במקומות מיוחדים ושמורים, ובפרט כשיש בבית ילדים קטנים, והדבר מצוי שהולכים עם פרוסת לחם בידם, ומפרירים דרך אכילתם, ויש לחוש פן יפלו מפירורי החמץ אל מצרכי המזון של פסח. וכן בשעה שעקרת הבית עסוקה בניקוי וברירת האורז לצורך הפסח [לבל ימצא בו חטה], והילדים באים על ידה, ופתם בידם, יוכלו לגרום בלא יודעים לנפילת פירורי חמץ לתוך האורז הכשר לפסח, וידוע שחמץ בפסח אוסר במשאו, שאפילו באלף אינו בטל. [חזון עובדיה פסח עמ' נב, ובמהדו"ב עמ' פא].

ב. אין לקנות מצרכי מזון לפסח מאדם שמוכר בחנותו דברים האסורים, כגון קופסאות שימורים של בשר או נקניק טרפה, או בבינות של גויים וכיוצא, כי אין לו נאמנות על כשרות המצרכים לפסח. אבל מותר לקנות ממנו קופסאות שימורים או שקיות סגורות עם חותמת של הכשר מוכר. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד נב, ובמהדורת תשס"ג עמוד פא].

ג. פירות יבשים כגון צמוקים שזיפים גרוגרות משמשים וכיו"ב, אחינו האשכנזים נוהגים בהם איסור, אלא אם כן לצורך חולה שאין בו סכנה, שאז מתירים. אבל מנהג הספרדים ועדות המזרח להקל בהם ולאכולם בתוך הפסח, אך יש להזהר מאד מתערובת קמח בתאנים מיובשים. [חזון עובדיה, הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ד. יש להזהר שלא לקנות בפסח בוטנים וגרעינים קלויים הנמכרים בשוק, אם אין עליהם השגחה מרבנות מוסמכת ומוכרת, מפני שמעריבים קמח במלח שעליהם. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ה. המלח הדק כשר לפסח, גם אם אין עליו הכשר מיוחד לפסח. אך אם המלח בא בשק, יש להקפיד שהשק יהיה נקי מכל חשש קמח וכיוצא. [חזון עובדיה פסח עמ' סו. ובמהדורת תשס"ג עמוד קיז].

ו. הסוכר מותר באכילה בימי הפסח, ומי שנהג שנים רבות שלא לאכול סוכר בפסח, אם עשה כן מפני שהיה סבור שהוא אסור מן הדין, רשאי לבטל מנהגו בלי שום התרה, ואם נהג כן משום חומרא לגדר וסייג, ורוצה עתה לחזור בו ממנהגו, יעשה התרה על מנהגו, ויתחרט על שלא אמר בלי נדר בשעת קבלת מנהגו. [חזון עובדיה, פסח ע" טד].

ז. התה והקפה מותר לשתותם בפסח, אך כיון שכיום תעשית המזון התפתחה, ויש לחוש ששורין את עלי התה בעמלן של חיטה, לפיכך יש לקנות עם הכשר לפסח. ואם בעל החנות טוחן את גרגירי הקפה אצלו בחנות, יש להזהר שיהיה ירא שמים שנהרג להכשיר הריחים ולנקותם היטב מתערובת חמץ. [חזון עובדיה על הלכות פסח עמוד סו].

ח. יש נוהגים שלא לשרות המצה במים, בכל ימי הפסח, שמא נשאר עליה מעט קמח אחר האפייה ויבא לידי חימוץ. אך מעיקר הדין מותר לשרות המצה במים בפסח, ובפרט יש להקל בזה בזקן או בחושש בשיניו. ואפילו בליל הסדר. ואם נהג כן לחומרא וידע שמצד ההלכה מותר, ורוצה להקל, יעשה התרה בפני שלשה, על שלא אמר בלי נדר, ואם סבר שכן היא ההלכה, אין צריך התרה. [שו"ת יחווה דעת חלק א סימן כא].

מכל מלמד השכלתי

כל המצוות במילה 'מגילה'

המילה "מגילה" יש בה משהו מיוחד, אותיותיה מרכיבות את כל מצוות הפורים.

מגילה - החובה לקרות המגילה בלילה וביום.

לגימה - "חייב איניש לבשומי בפוריא עד דלא ידע".

מילגה - משלוח מנות ומתנות לאביונים.

גלימה - המנהג להתחפש בפורים.

גמילה - סעודת פורים (אברהם אבינו ערך משתה ביום היגמל את יצחק).

"עבדו את ה' בשמחה" - אותיות **מחשבה**. רק מתוך מחשבה נצליח בעז"ה לשמוח באמת. נשתדל שתהא שמחתנו שמחה יהודית של מצווה.

נחשוב על כל אותם אנשים, אשר המשלוח מנות שנשלח להם, יוסיף להם אור ושמחה. ימי הפורים הם גם הזדמנות פז עבורנו לשפר יחסים מתוחים עם שכנים ומכרים על ידי משלוח מנות מחויף. כדאי לחשוב גם על זה...

נחשוב על הזכות שנפלה בחלקנו לקיים את מצוות היום, ונשתדל לקיימם בשמחה. עם מעט השקעה של מחשבה נוכל בעזרת ה' לשמוח ולשמח, ולקיים בהידור את מצוות היום.

מי כתבה את מגילת אסתר?

מרדכי ואסתר, או אנשי כנסת הגדולה?

על פניו זה נראה די פשוט. המגילה עצמה מספרת מי כתב אותה: "וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אֲבִיחַיִל וּמֶרְדֳּכָי הַיְהוּדִי אֶת כָּל תִּקְוֵי לֵבָיִם אֶת אֲגֵרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת". חז"ל מבינים זאת: מרדכי ואסתר כתבו יחד את המגילה, בשושן.

החסבר הפשוט ביותר הוא שהמגילה נכתבה למעשה פעמיים: פעם ראשונה בידי אסתר ומרדכי, ופעם שנייה בידי חכמי הכנסת הגדולה.

אסתר המלכה עתרה לחכמי הכנסת הגדולה וביקשה לכלול את המגילה בתוך קובץ כתבי הקודש. אז, אנשי הכנסת הגדולה כתבו מחדש את המגילה, בהשראה אלוקית, הם כתבו אותה מחדש וקידשו את הטקסט של המגילה.

למה בכלל צריך להתחפש בפורים?

פורים נקרא על שם הפור (גורל) שהפיל המן לקביעת מועד להשמדת היהודים והוא יג' באדר.

אחת הסיבות לתחפושות היא, מכיוון שביום אחד נהפך הגורל של היהודים ובמקום להשמיד

להרוג ולאבד את כל היהודים, הסכים אחשוורוש שמרדכי יאמר ליהודים שיתנקמו בשונאיהם שיזמו את השמד.

לכן כל שונאי ישראל בשושן הבירה התחפשו ליהודים עם זקן ופאות על מנת שלא יזהו אותם ויוציאו אותם להורג.

אין חודש שמח כחודש אדר שזכה והתברך בברכה מיוחדת הסמויה מהעין.

סיפר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א תלמיד חכם אחד סיפר לנו, מה שמעע במו אוזניו ביום הפורים ה'תשע"ג, מבעל-המעשה.

למחיתי אני עובד כנהג מונית בבני ברק. בעיצומו של יום הפורים, כשהאווירה ברחובות היתה גדושה בשמחה וצהלה, הבחנתי באדם, ולצידו חמישה ילדים קטנים הנכרכים אחרי, העוצר כמה נהגי מונית ושואל אותם דבר מה, והם כנראה משיבים לו בשלילה. כך עובר הוא מנהג אחד לרעהו, ואף אחד אינו מכניס אותו למוניתו. רחמיי נכמרו על האיש, ניגשתי אליו ושאלתי במה מדובר והאם אני יכול לעזור לו. הוא סיפר שיש לו תור דחוף לרופא בתל אביב והוא זקוק למונית שתסיענו לשם ותמתין במקום עד לסיום הביקור הרפואי, ואחר כך צריך לקחת אותו בחזרה לבני-ברק. הוא הוסיף ואמר, כיוון שיש בארנקי רק ארבעים שקלים, אף אחד אינו מוכן להסיע אותי לתל-אביב, במיוחד ביום כזה, שבו יש נסיעות רבות בתוך בני-ברק וחבל לנהגים להיתקע ולהשתרך בפקקים בדרך לתל אביב עבור סכום פעוט שכזה בשעה שיכולים הם להרוויח פי כמה וכמה מהנסיעות הפנימיות בבני-ברק. בו ברגע החלטתי ש'אקפוץ' על המצווה הגדולה שנקלעה לידי, ולמרות החשש מפקקים גדולים העלולים להיות בדרכי אסיע את האיש וילדיו לתל אביב. ברשותי מונית גדולה שבה ניתן להכניס כעשרה נוסעים! כך שאוכל לקחת את האיש ואת ילדיו.

ואם לא די בכך, הודעתי לאיש: הנסיעה הלך-ושוב, וההמתנה בצידה, תהיה חינם אין כסף!

היה לי ביטחון מלא בהי' יתברך שלא אפסיד מקיום מצווה זו מאומה. ואכן כפי שאמר כך עשה. הנהג לא חס על כספו שיכול היה להרוויח בזמן זה והסיע את האיש לביקור הרפואי. בהגיעו לשם המתין לו דקות ארוכות עד שהלה סיים ולקח אותו בחזרה לבני ברק. והנה, בהיות כבר בדרך חזור, מאותו לו אדם לעצור. איש זה היה צריך להגיע לפתח-תקווה ולכן העלה הנהג לרכב, והתוכנית היתה שלאחר שיחזיר את הנוסע לבני ברק ימשיך אתו לפתח תקווה. האיש וחמשת ילדיו שישבו מאחור, עוררו את תשומת ליבו של אותו אדם, שישב בסמוך לנהג, והוא שאל אותו: "מי הם?" הנהג אותת לו ברמז, שמדובר ביהודי עני, וסיפר לו בלחש את כל המעשה.

האיש האזין לדברים, ולפתע פנה אל העני ואמר בקול רם: "אם אין לך כסף למונית לתל אביב, מן-הסתם גם אין בידך אפשרות כספית לקנות משלוח מנות כדי לשלוח לחבריך וידידיך". ועד שהלה הספיק להגיב, הושיט הפתח תקוואי את ידו לכיסו, שלף משם 1000 שקלים בשטרות ומסרם לו. "כסף זה ישמש אותך למשלוחי מנות", אמר. לא עוברת דקה, והאיש פונה שוב אל האדם שישב בספסל האחורי ואומר: "הרי חג הפסח מתקרב, ואני מניח שגם כסף למצות ויין לא יהיה לך... ומשיט שוב ידו לכיסו ומוציא עוד 2000 שקלים עבור מצרכי החג. מובן, שהלה הודה לו רבות על כך. לאחר שהאיש וילדיו ירדו בבני-ברק, פונה הנוסע מפתח-תקווה אל הנהג ושואל אותו: "מה מחירה של הנסיעה לתל-אביב שעשית עבור אותו העני, וכמה היית גובה ממנו אם היה לו כסף?" הנהג השיב שמדובר בכ- 200 שקלים. האיש הושיט ידו בפעם השלישית לכיס חליפתו והוציא משם 2000 שקלים נוספים, ומסרם לנהג באומרו: "זהו שכרך עבור המצווה שעשית", וירד מהרכב בלא להזדהות. תראה כמה הרווחתי בנסיעה זו", מספר

הנהג לת"ח שפגש בבני ברק. "גם זכיתי לעשות מצווה כל כך גדולה, גם הייתי השליח שבאמצעותו הגיעה התרומה לידי היהודי העני ובסופו של דבר גם אני עצמי הרווחתי על אותה נסיעה בכפל כפליים. אין לי כל מושג מי היה האיש שעלה למונית. אבל אם אתה תשאל אותי, היה זה אליהו הנביא..." אמר הנהג בתמימות יהודית טהורה.

השמחה - מאין תימצא ?

אל חדר הרופא נכנס אדם מדוכא ומר נפש. "דוקטור", בכה האיש, "סובל אני מעצבות גדולה מאוד, שרוי אני בדכאון נפשי עמוק, ואין ביכולתי לשמוח בשום דבר. חיי אינם חיים, רוצה אני כי תתן לי עצה או תרופה כדי לצאת מדכאוני הקשה!"

"עצה מצויינת לי אליך", ענה הרופא, "בעיר הסמוכה ישנו בדרן, העורך מופעי בידור מיוחדים במינם. גם האדם הקשוח והעצוב ביותר, ההולך למופעים אלו, אינו יכול שלא לצחוק ולשמוח. עצתי לך אם כן שתלך למספר מופעים כאלו, וכך בודאי תצליח להכניס ללבך הדווי אור ושמחה".

"עצתך היתה יכולה להיות נפלאה", שח האיש בעוגמת נפש, "אלא שישנה בעיה אחת: אותו בדרן אינו אלא... אני בעצמי".

האורש, השמחה - הם משאת נפשו של כל אדם עלי אדמות. בכל פעולותינו אנו רוצים ושואפים להגיע למטרה נכספת זו.

ר' אייזיק והאוצר

מספרים על ר' אייזיק, שפעם חלם חלום, כי בעיר הבירה ברלין מתחת לגשר ישנו מטמון גדול. כאשר חזר חלום זה שוב ושוב, החליט ר' אייזיק לנסות את מזלו. הוא נסע לעיר הבירה, והתחיל לחפש את האוצר מתחת לגשר. השומר הניצב במקום, אשר ראה אדם המתנהג כמרגל, ניגש אליו ושאלו לפשר חיפושו.

ר' אייזיק ניסה להתחמק, אך השומר לא הרפה. לבסוף בלית ברירה סיפר לו את דבר החלום. למשמע החלום פרץ השומר בצחוק גדול, ואמר: "האם גם אתה מאלו שמאמינים בחלומות? הנה גם אני חלמתי חלום, כי בעיירה הסמוכה מתגורר יהודי בשם אייזיק, אשר מתחת לתנור ביתו ישנו אוצר גדול. האם חושב אתה כי בשל חלום טפשי זה אטריח את עצמי ללכת לביתו של היהודי?"

אך שמע ר' אייזיק את דברי השומר, מיהר מיד לביתו והתחיל לחפור מתחת לתנור. אכן לאחר חפירה קלה מצא מטמון גדול והתעשר עושר רב.

פעמים רבות מחפשים אנו אחר אוצרות שמחה נעלמים, מחפשים אנו אותם בכל מקום אפשרי: במסיבות, בקניות, בבתי מלון ועוד ועוד, אך עלינו לדעת כי אוצר השמחה האמיתי, נמצא דווקא אצלנו פנימה!

שמחה חיצונית דומה לשמחתו של השיכור, כשאשר יפוג טעם היין, תפוג גם השמחה. שמחה זו היא בעצם בריחת האדם מעצמו. לעומת זאת שמחה אמיתית נובעת מהתרכזות האדם בעצמו.

יום פורים, יום שמחה, עומד לפנינו. רוצים אנו להרבות בשמחה, כמצות היום. אך עלינו לזכור, כי השמחה לא תושג מתוך הוללות, מתוך פריצת גדרות, ליצנות, לשון הרע והפקרות. "שמחה" שכזו מותרה אחריה טעם מריר מאוד.

חרבונא צדיק אורשע ז' ?

י"ואמר חרבונה וגוי גם הנה העץ" - "אמר רבי אלעזר : אף חרבונה רשע באותה עצה היה". (מגילה טז)
 שאל המגיד מדובנא : משמע, שחרבונה מאשים את המן הרשע על שהכין עץ לתלות את מרדכא, ומדוע סובר רבי אלעזר, שחרבונה רשע ובאותה עצה היה?
 אלא - אמר המגיד - הדבר יובן ע"פ משל :
 עני עיוור פסע בדרך ואילו התלווה נער קטן שהנהיגו והנחה אותו. לפתע הרגיש העני כי צרור כספו - ובו עשרים מטבעות נחוטות. אבד. התחיל העני לבכות ולהתאון : אוי לי ואבוי לי! נותרתי ללא פרוטה.
 ראה הנער לאת פרוטה, נכמרו רחמיו עליו ואמר : הנה מצאתי את כספי! הא לך צרורך ובו עשרים מטבעות. תפס העני את הנער והכהו על לחיו.
 מדוע אתה מכה אותי, זעק הנער, לא די שהשתייך לך את האבידה, אתה משיב לי רעה תחת טובה! ?
 חלילה, השבי העני, אין אני משיב רעה תחת טובה, אלא, ברור לי שאתה גנבת לי את צרורי כספי, שאם לא כן, מהיכן ידעת כמה מטבעות היו בו... ?
 כך גם הנמשל : מהיכן ידע חרבונה את מידותיו המדויקות של העץ... ? אין זאת אלא, שרשע היה ובאותה עצה... !

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

ערכים חינוכיים

עולם הערכים של הילד, עיצוב אישיותו ודמותו הרוחנית, שאיפותיו, אמונתו ומבטו על החיים, נבנים בעיקר באמצעות שני דברים :
 א. ההדרכה שמקבל מהוריו וממחנכיו.
 ב. הדוגמא האישית אותה הוא נוכח לראות.
 רק מעט מאוד מאישיות הילד נבנה כתוצאה מהסקת מסקנות העולות מתוך תובנות אישיות שהגיע אליהם מעצמו, לאחר התבוננות מחשבתית.
 בשלב הבא, כאשר הוא גדל ונעשה נער ובחור, נוחן הוא יותר את התובנות הקיימות בו מאשר רכש עד כה, ושוקל מחדש מה להשאיר ומה לסלק.
הדרכה הורית באמצעות כח הדיבור
 ישנם הורים שתקנים מטבעם, ויש המפריזים בדיבור. על אלה כמו על אלה לתת את הדעת לעובדה כי הדיבור מהווה כלי מרכזי בהקניית ערכים לילדים, ובלבד שהשימוש בו יתבצע באופן מושכל ומחושב.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לתענית
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרב אהרן לייזר הרח"ג י"האק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והצלה

לכירוף-אורי בן סיגלית יתברך ברפואה שלימה, אושר ובפרנסה טובה ושלוש בית. ובורא עולם יעשה את הטוב בעיניו בשבילו ויתגשמו משאלות ליבו לטובה ולברכה

פרכה והצלה

אמיר ודבורה אהרון על כל הסיוע לזיכוי הרבים. הצלחה בכל משלח ידיהם. רפואה שלימה וברכה למשפחתם, שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם.

פרכה והצלה

אבלי ועליה מוסאי בזכות תרומתם שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם וברכה לרון ונועה

כל הישועות והברכות

לשמחה ודינאי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה לילדיהם וזיווג לאורטל ולהבדיל לע"נ מרים בת יצחק ז"ל

כל הישועות והברכות

לאברהם וביטרה הקקיאן ג"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לע"נ המצח בת סלטת ז"ל

פרכה ואיחוי

למאיר לארי ומיכל בהגיע שלמה למצויות יהי רצון שינעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ולימודיו, שיזכה לחופה לתורה ולמעשים טובים וברכה לשלמה ושרה לארי ולרחל פרשן

פרכה והצלה

ש"בתאי ושרה מוסאי בזכות תרומתם שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה הם ובני ביתם וזיווג הגון לעדן בן מזל וזיווג הגון לעדן בן מזל והצלחה בכל לאוראל

פרכה והצלה

ש"בתאי ושרה מוסאי בזכות תרומתם שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה הם ובני ביתם וזיווג הגון לע"נ מרים בת יצחק ז"ל

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שמולמית בולני בת ניסן ופרחה ז"ל טו"י אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה עזרא נסימי בן יצחק ופרי ז"ל יום רביעי ט"ו אדר עליה לבית העלמין ב-30:16 מנחה במרכז הצדיק

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה באבאי בנימין בן יצחק ופרי ז"ל כא' אדר פקידת שנתו שיתמליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה נהיית מוסאי בת יצחק ופרי ז"ל יום ששי כא' אדר עליה לבית העלמין ב-30:08 שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה מרים דודי בת יצחק ופרי ז"ל יום רביעי י"ט אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שמואל מוסאי בן דניאל ורבקה ז"ל טו"י אדר פקידת שנתו שיתמליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שולמית בולני בת ניסן ופרחה ז"ל טו"י אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה המדום רחל בת סלטת ז"ל למשפחת זרח חיים יח' אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שרה מוסאי בת סרוור ז"ל יום חמישי כ' אדר עליה לבית העלמין ב-30:16 שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה מרים דודי בת יצחק ופרי ז"ל יום רביעי י"ט אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שמואל מוסאי בן דניאל ורבקה ז"ל טו"י אדר פקידת שנתו שיתמליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שמולמית בולני בת ניסן ופרחה ז"ל טו"י אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלה

לע"נ הצנועה והענוה שולמית בולני בת ניסן ופרחה ז"ל טו"י אדר פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסון בן מסעודה הי"ו שלמה בערצין בן זרחי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת זריה בת וסילי וילנה מנב"ת

לע"נ זכרונות :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסל ז"ל יקות תורג'מן בת פריחה ז"ל אילנה שמואלי בת מרגלית ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל (הרצל) אברהם בן פרחא ז"ל וילנד בן-דוד בת פריחה ז"ל בידי מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברק בת זרי ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל שושנה רזוי בת מאיר מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחוי